

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (sedmi senat)

z dne 11. aprila 2013 *

„Pritožba — Konkurenca — Omejevalni sporazum — Italijanski trg nakupa in prve predelave surovega tobaka — Plačilo globe, ki ga opravi solidarni sodolžnik — Pravni interes — Dokazno breme“

V zadevi C-652/11 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 15. decembra 2011,

Mindo Srl, v postopku prisilne likvidacije, s sedežem v Rimu (Italija), ki jo zastopajo G. Mastrantonio, C. Osti in A. Prastaro, odvetniki,

pritožnica,

druga stranka v postopku je

Evropska komisija, ki jo zastopajo N. Khan in L. Malferrari, agenta, skupaj s F. Ruggerijem Laderchijem in R. Nazzinijem, odvetnikoma z naslovom za vročanje v Luxembourg,

tožena stranka na prvi stopnji,

SODIŠČE (sedmi senat),

v sestavi G. Arestis, predsednik senata, J.-C. Bonichot in A. Arabadžiev (poročevalec), sodnika,

generalna pravobranilka: V. Trstenjak,

sodni tajnik: K. Malacek, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 15. oktobra 2012,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalne pravobranilke, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Družba Mindo Srl (v nadaljevanju: Mindo) s pritožbo predlaga razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 5. oktobra 2011 v zadevi Mindo proti Komisiji (T-19/06, ZOdl., str. II-6795), s katero je Splošno sodišče zavrnilo njeno tožbo s predlogom za razglasitev delne ničnosti in,

* Jezik postopka: angleščina.

podredno, spremembo Odločbe Komisije C(2005) 4012 final z dne 20. oktobra 2005 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81(1) [ES] (Zadeva št. COMP/C.38.281/B.2 – surovi tobak – Italija) (UL 2006, L 353, str. 45, v nadaljevanju: sporna odločba), ter podredno, zmanjšanje naložene globe.

Dejansko stanje in sporna odločba

- 2 Družba Mindo je italijanska družba, trenutno v postopku prisilne likvidacije, katere glavna dejavnost je prva predelava surovega tobaka. Prvotno je bilo to družinsko podjetje, ki ga je leta 1995 prevzela hčerinska družba družbe Dimon Inc. Po tem prevzemu je bila njena firma spremenjena v Dimon Italia Srl. Njeni deleži so bili 30. septembra 2004 prodani štirim posameznikom, ki niso imeli nobene zveze s skupino Dimon, njena firma pa se je spremenila v Mindo. Družba Dimon Inc. se je maja 2005 združila z družbo Standard Commercial Corporation in tako je nastal nov subjekt z imenom Alliance One International Inc. (v nadaljevanju: AOI).
- 3 Komisija Evropskih skupnosti je 19. februarja 2002 prejela prošnjo predelovalke surovega tobaka v Italiji, družbe Deltafina SpA, za imuniteto pred globami.
- 4 Komisija je 4. aprila 2002 prejela prošnjo družbe Mindo, ki se je takrat še vedno imenovala Dimon Italia Srl, za imuniteto pred globami in, podredno, za zmanjšanje globe, 8. aprila 2002 pa še nekaj dokazov.
- 5 Komisija je 9. aprila 2002 potrdila prejem prošnje družbe Mindo za imuniteto pred globami in njene prošnje za zmanjšanje globe. To družbo je obvestila, da njena prošnja za imuniteto ne izpolnjuje pogojev iz Obvestila Komisije o imuniteti pred globami in zmanjševanju glob v primerih kartelov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 155).
- 6 Komisija je 20. oktobra 2005 sprejela sporno odločbo, v kateri je ugotovila, da so od leta 1995 do začetka leta 2002 predelovalci surovega tobaka v Italiji, na katere se je nanašala sporna odločba in med katerimi je tudi družba Mindo, izvajali več praks, ki so pomenile enotno in trajajočo kršitev člena 81(1) ES.
- 7 Komisija je med drugim pojasnila, da je glede na to, da je skupina, ki ji je med trajanjem kršitve pripadala družba Mindo, prenehala obstajati po svoji združitvi s skupino Standard Commercial Corporation, družba AOI kot pravna naslednica teh dveh skupin naslovnik sporne odločbe. Družba Mindo je bila kot pravna naslednica družbe Dimon Italia Srl prav tako naslovnica te odločbe.
- 8 Komisija je izhodiščni znesek globe, ki jo je naložila družbi Mindo, določila na 12,5 milijona EUR, ki ga je povečala za 25 %, ker je bila kršitev zelo resna, in za 60 %, ker je kršitev trajala šest let in štiri mesece. Odgovornost te družbe je omejila na 10 % njenega prometa v zadnjem poslovnem letu. Komisija je ugodila prošnji družbe Mindo za zmanjšanje globe in je to globo zaradi sodelovanja zmanjšala za 50 %. Komisija je tako končni znesek globe, ki jo je bilo treba naložiti družbama Mindo in AOI, določila na 10 milijonov EUR, pri čemer je bila družba AOI odgovorna za plačilo celotnega naloženega zneska, družba Mindo pa je solidarno odgovarjala le za plačilo 3,99 milijona EUR.
- 9 Družba AOI je 14. februarja 2006 plačala celotno globo, ki jo je Komisija naložila njej in družbi Mindo.
- 10 V zvezi z družbo Mindo je bil 4. julija 2006 uveden postopek likvidacije, ne da bi ta o tem kdaj koli obvestila Splošno sodišče.
- 11 Družba Mindo je 5. marca 2007 na podlagi člena 161 kraljevega dekreta št. 267 z dne 16. marca 1942 o stečajnem postopku, postopku dogovarjanja z upniki, prisilni upravi in prisilni likvidaciji (regio decreto 16 marzo 1942, n° 267, recante disciplina del fallimento, del concordato preventivo, dell'amministrazione controllata e della liquidazione coatta amministrativa), kakor je bil spremenjen

(dodatek h GURI z dne 6. aprila 1942, št. 81), pri Tribunale ordinario di Roma, sezione fallimentare, vložila predlog za uvedbo postopka dogovarjanja z upniki z odsvojitvijo premoženja. To sodišče je s sodbo z dne 27. novembra 2007 potrdilo dogovor z upniki, ki ga je predlagala družba Mindo.

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

- 12 Družba Mindo je 20. januarja 2006 v tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo, s katero je predlagala razglasitev delne ničnosti sporne odločbe oziroma, podredno, zmanjšanje globe, ki je bila njej in družbi AOI solidarno naložena.
- 13 Na obravnavi, ki je potekala 29. novembra 2010, je Komisija, ki je nekaj dni pred tem izvedela, da je bila tožeča stranka od meseca julija 2006 v postopku prisilne likvidacije, v bistvu trdila, da je ta stranka izgubila pravni interes. Splošno sodišče je zato družbo Mindo pozvalo k predložitvi vseh ustreznih informacij in dokumentov v zvezi z vsemi sporazumi, ki jih je sklenila z družbo AOI glede plačila globe s strani te zadnje družbe in možnosti regresnega zahtevka glede dela plačane globe. Družba Mindo se je ustrezno odzvala na ta poziv.
- 14 Družba AOI je v dopisu z dne 30. marca 2011 odgovorila na vprašanja Splošnega sodišča in v bistvu navedla, da proti družbi Mindo še ni uveljavljala regresnega zahtevka glede dela plačane globe, ker bo raje počakala na izid postopka pred Splošnim sodiščem.
- 15 Najprej je pojasnila, da bi, če bi želela to storiti, zelo verjetno morala zahtevati izdajo sodbe, s katero je naloženo vračilo, in plačilni nalog na podlagi te sodbe ter da bi morala v primeru celotne ali delne razveljavitve globe družbi Mindo vrniti vrnjeni znesek z obrestmi, zaradi česar bi bil ves postopek težaven, drag in dolg. Družba AOI je v nadaljevanju menila, da njena terjatev še ni zastarala in tudi ne bo do konca postopka pred Splošnim sodiščem. Nazadnje je opozorila na to, da upniku obstoj postopka dogovarjanja z upniki ne preprečuje, da pri pristojnih sodiščih vloži tožbo za izdajo ugotovitelne sodbe zoper dolžnika, ki je v postopku navedenega dogovarjanja z upniki, in da od razglasitve potrditvene sodbe predlaga izdajo plačilnega naloga.
- 16 Splošno sodišče je po preučitvi okoliščin zadeve in zlasti predmeta tožbe ugotovilo, da družba Mindo ni izkazala obstoječega in dejanskega interesa za nadaljevanje postopka, in je menilo, da je treba zato postopek z njeno tožbo ustaviti.

Predlogi strank

- 17 Družba Mindo s pritožbo predlaga, naj se izpodbijana sodba v celoti razveljavi, zadeva vrne Splošnemu sodišču v vsebinsko odločanje, Komisiji pa naloži plačilo vseh stroškov.
- 18 Komisija predlaga, naj se pritožba zavrne in družbi Mindo naloži plačilo stroškov.

Pritožba

- 19 Družba Mindo v utemeljitev pritožbe navaja dva razloga. S prvim pritožbenim razlogom v bistvu trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je napačno opredelilo njen položaj in posledično odločilo, da nima nikakršnega pravnega interesa. Drugi pritožbeni razlog, ki je podreden, se nanaša na kršitev pravice družb AOI in Mindo do poštenega sojenja.
- 20 Komisija trdi, da je prvi pritožbeni razlog očitno nedopusten, drugi pritožbeni razlog pa očitno neutemeljen.

Dopustnost prvega pritožbenega razloga

- 21 V skladu z ustaljeno sodno prakso iz člena 256(1), drugi pododstavek, PDEU, člena 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije ter členov 168(1)(d) in 169(2) Poslovnika Sodišča izhaja, da morajo biti v pritožbi natančno opredeljeni izpodbijani deli sodbe, katerih razveljavitev se predlaga, ter pravne trditve, ki ta predlog specifično utemeljujejo (glej sodbi z dne 6. marca 2001 v zadevi Connolly proti Komisiji, C-274/99 P, Recueil, str. I-1611, točka 121, in z dne 24. januarja 2013 v zadevi 3F proti Komisiji, C-646/11 P, točka 51).
- 22 Ugotoviti je treba, da je družba Mindo ob sklicevanju na napačno uporabo prava s strani Splošnega sodišča dovolj natančno opredelila izpodbijane dele izpodbijane sodbe, zlasti njeno točko 87, in pojasnila, zakaj meni, da je bilo v teh delih pravo napačno uporabljeno.
- 23 Zatrjevanje Komisije, da je prvi pritožbeni razlog nedopusten, torej ni utemeljeno.

Utemeljenost prvega pritožbenega razloga

Trditve strank

- 24 Na prvem mestu, družba Mindo trdi, da je na podlagi členov 2055, drugi odstavek, in 1299 italijanskega civilnega zakonika družba AOI s plačilom celotne globe postala njen upnik. V skladu s členom 2946 tega zakonika za pravico družbe AOI, da od družbe Mindo zahteva vračilo, velja splošni desetletni zastaralni rok. Splošno sodišče naj bi torej v točki 85 in naslednjih izpodbijane sodbe napačno menilo, da razglasitev ničnosti ali sprememba sporne odločbe družbi Mindo ne bi prinesla nobene koristi, ker je pravica družbe AOI do regresnega zahtevka nastala s plačilom globe, zastaralni rok za vložitev tovrstnega zahtevka pa znaša deset let.
- 25 Na drugem mestu, družba Mindo trdi, da je Splošno sodišče napačno sklepalo o nedokazanosti obstoja terjatve družbe AOI do družbe Mindo in možnosti ali namena družbe AOI za vložitev regresnega zahtevka. Prvič, družba Mindo naj bi dokazala obstoj svojega dolga do družbe AOI, tako da je v odgovoru na stališča Komisije v zvezi z dokumenti, ki jih je družba Mindo predložila na poziv Splošnega sodišča, navedla dokaze v zvezi s kraljevim dekretom št. 267 z dne 16. marca 1942 in z dejansko pravico družbe AOI do regresnega zahtevka. Drugič, družba Mindo naj ne bi bila dolžna dokazati namena družbe AOI za vložitev regresnega zahtevka, ampak zgolj dejansko pravico te družbe, da vloži tovrstni zahtevek.
- 26 Na tretjem mestu, družba Mindo trdi, da je Splošno sodišče napačno presodilo dokazno breme, tako da se je za utemeljitev sodbe oprlo na ugotovitev, da „ni izključeno“, da je družba AOI prevzela plačilo dela globe, ki je odpadel na družbo Mindo. Družba Mindo je na obravnavi pojasnila, da se zoper to ugotovitev Splošnega sodišča ni mogla braniti in da je bilo zaradi nje dokazno breme obrnjeno. Celotna presoja neobstoja pravnega interesa družbe Mindo, ki jo je izvedlo Splošno sodišče, naj bi temeljila na špekulativnih preudarkih glede namena družbe AOI in drugih neupoštevanih okoliščinah.
- 27 Komisija v zvezi s tem odgovarja, da je del globe, za plačilo katerega je odgovarjala družba Mindo, v celoti plačala družba AOI, ki ob razglasitvi izpodbijane sodbe še vedno ni vložila regresnega zahtevka, in da je med tema subjektoma obstajal tihi dogovor, da bo družba AOI prevzela odgovornost za protikonkurenčno ravnanje družbe Mindo.
- 28 Komisija meni, da se Splošno sodišče v svoji utemeljitvi ni oprlo na preudarke v zvezi z italijanskim pravom, ampak na sklop presoj dejstev, ki omajajo navedbo, da je imela družba AOI pravico vložiti regresni zahtevek proti družbi Mindo. Glede tega je Komisija na obravnavi pojasnila, da meni, da bi „običajno“ in ob neobstoju kakršnega koli dogovora to, da je družba AOI plačala del globe, za katerega je odgovarjala družba Mindo, v skladu z veljavnim italijanskim pravom povzročilo nastanek

pravice družbe AOI do vložitve zahtevka proti družbi Mindo za vračilo tega zneska, vendar pa je Splošno sodišče na podlagi predloženih dokazov menilo, da sta družbi AOI in Mindo sklenili sporazum, na podlagi katerega družba AOI proti družbi Mindo ni več imela pravice vložiti tega zahtevka.

Presoja Sodišča

- 29 Opozoriti je treba, da obveznost obrazložitve sodb izhaja iz člena 36 Statuta Sodišča, ki se za Splošno sodišče uporablja na podlagi člena 53, prvi odstavek, tega statuta in člena 81 Poslovnika Splošnega sodišča. V skladu z ustaljeno sodno prakso mora obrazložitev sodbe Splošnega sodišča jasno in nedvoumno izražati sklepanje Splošnega sodišča, tako da se zainteresirane stranke lahko seznaniijo z utemeljitvijo sprejete odločitve in da lahko Sodišče opravi sodni nadzor (glej sodbo z dne 19. decembra 2012 v zadevi *Mitteldeutsche Flughafen* in *Flughafen Leipzig-Halle* proti Komisiji, C-288/11 P, točka 83 in navedena sodna praksa).
- 30 Poleg tega je treba navesti, da neobstoj ali pomanjkljivost obrazložitve pomeni bistveno kršitev postopka in je razlog javnega reda, na katerega mora sodišče Unije paziti po uradni dolžnosti (glej v tem smislu sodbo z dne 30. marca 2000 v zadevi *VBA* proti *Florimex* in drugim, C-265/97 P, Recueil, str. I-2061, točka 114, in sklep z dne 7. decembra 2011 v zadevi *Deutsche Bahn* proti *UUNT*, C-45/11 P, točka 57).
- 31 Izkaže pa se, da je več ugotovitev v izpodbijani sodbi pomanjkljivo obrazloženih.
- 32 Na prvem mestu, treba je opozoriti, da je Komisija s sporno odločbo družbama AOI in Mindo naložila globo 10 milijonov EUR, pri čemer je pojasnila, da je družba Mindo solidarno odgovarjala za plačilo 3,99 milijona EUR. Kot je navedlo Splošno sodišče v točki 82 izpodbijane sodbe, je družba AOI 14. februarja 2006 plačala celotno globo.
- 33 Splošno sodišče je pravilno ugotovilo, da je v skladu s členom 2 sporne odločbe družba Mindo ena od družb, na katere je naslovljena sporna odločba, in da je solidarno odgovarjala za plačilo 3,99 milijona EUR globe.
- 34 Splošno sodišče je v točki 85 izpodbijane sodbe navedlo, da „razglasitev ničnosti ali sprememba izpodbijane odločbe, kot predlaga [družba Mindo], v okoliščinah obravnavane zadeve [tej] ne bi prinesla nobene koristi, ker je globo, ki ji je bila naložena, že v celoti plačala družba [AOI], njena solidarna sodolžnica, in ker ta [...] proti njej ni uveljavljala pravice do vračila dela plačanega zneska globe, čeprav je od navedenega plačila minilo že več kot pet let“. Splošno sodišče je poleg tega v točki 87 izpodbijane sodbe ugotovilo, da družba Mindo ni pravno zadostno dokazala, da je imela družba AOI terjatev do nje.
- 35 Vendar je družba Mindo glede tega pred Splošnim sodiščem trdila, da je družba AOI s tem, da je plačala celotno globo, pridobila terjatev, plačilo katere bi lahko zahtevala od družbe Mindo kot solidarne dolžnice za del globe, ki jo je Komisija naložila tema podjetjema.
- 36 Poleg tega je iz odgovorov družbe Mindo na vprašanja Splošnega sodišča z dne 6. januarja 2011 razvidno, „da lahko stranka, ki jo veže solidarna obveznost, po tem, ko plača celoten dolg upniku, od drugih solidarnih dolžnikov zahteva vračilo zneska dolga, ki je bil plačan v njihovem imenu“. Poleg tega je iz stališč Komisije o dokumentih, predloženih na podlagi člena 64 Poslovnika Splošnega sodišča, z dne 21. februarja 2011 razvidno, da med strankama ni bilo sporno, da ima na podlagi italijanskega prava v zvezi s prispevanjem strank, ki solidarno odgovarjajo za plačilo terjatve, družba AOI od družbe Mindo pravico zahtevati, naj prispeva k plačilu globe.

- 37 Vendar je Splošno sodišče kljub tej utemeljitvi menilo, da plačilo celotne globe s strani družbe AOI ni zadoščalo za to, da bi družba AOI pridobila terjatev, ki bi jo bila družba Mindo lahko dolžna poravnati kot solidarna dolžnica za plačilo globe. Glede tega je treba ugotoviti, da Splošno sodišče te presoje ni pravno zadostno obrazložilo.
- 38 Poleg tega je družba Mindo, kot je razvidno iz točke 72 izpodbijane sodbe in iz elementov spisa, pred Splošnim sodiščem večkrat izpostavila vprašanje zastaranja terjatve družbe AOI in zlasti argument, da ima družba AOI od takrat, ko je plačala celotno globo, ki jo je Komisija naložila tema družbama, pravico, da proti družbi Mindo vloži zahtevek, na podlagi katerega od te družbe lahko zahteva plačilo njenega dela globe. Družba Mindo je trdila, da ta terjatev zastara šele 14. februarja 2016.
- 39 Vendar je Splošno sodišče glede tega navedlo zgolj, da je od plačila družbe AOI „minilo že več kot pet let“ in da družba Mindo ni pravno zadostno dokazala, da bi družba AOI „še vedno lahko“ izterjala to terjatev, ne da bi preverilo, ali je pravica družbe AOI za vložitev tovrstnega zahtevka res zastarala, čeprav se je družba Mindo pred njim sklicevala na določbe italijanskega prava o tem, da terjatev solidarnega sodelžnika zastara v desetih letih, in so bile trditve v zvezi s tem podane dovolj jasno in natančno, da bi se Splošno sodišče lahko opredelilo do njih.
- 40 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da Splošno sodišče zgolj na podlagi tega, da je družba AOI plačala dolg družbe Mindo, ne da bi kakor koli pojasnilo, zakaj to plačilo ne zadostuje za nastanek terjatve družbe AOI, ni moglo ugotoviti, da – kot izhaja iz točk 85 in 87 izpodbijane sodbe – razglasitev ničnosti ali sprememba izpodbijane odločbe družbi Mindo ne bi prinesla nobene koristi in da ta družba ni pravno zadostno dokazala, da ima družba AOI terjatev do nje.
- 41 Iz zgoraj navedenega je razvidno, da je Splošno sodišče s tem, da ni odgovorilo na osrednji del argumentacije družbe Mindo, kršilo obveznost obrazložitve, ki mu jo nalaga člen 36 Statuta Sodišča, ki se za Splošno sodišče uporablja na podlagi člena 53, prvi odstavek, tega statuta in člena 81 Poslovnika Splošnega sodišča.
- 42 Na drugem mestu, Splošno sodišče je v točki 87 izpodbijane sodbe navedlo, da tudi če bi družba AOI imela terjatev do družbe Mindo, zadnjenavedena družba ni pravno zadostno dokazala, da bi družba AOI „še vedno lahko“ izterjala to terjatev.
- 43 Vendar je iz točke 71 izpodbijane sodbe razvidno, da je družba Mindo pred Splošnim sodiščem zatrjevala, da bi družba AOI v skladu z veljavnim italijanskim pravom lahko zoper njo v prihodnosti vložila regresni zahtevek. Družba Mindo je na vprašanja Splošnega sodišča v odgovoru z dne 20. maja 2011 med drugim pojasnila, da lahko v skladu z italijanskim pravom „upniki, katerih terjatev je nastala pred izdajo sodbe“, kar velja za družbo AOI, tudi po koncu izvrševanja dogovora z upniki ob spoštovanju odstotkov in v dogovoru z upniki določenih rokov vložijo tožbo pri pristojnem sodišču proti družbi Mindo zaradi izdaje plačilnega naloga.
- 44 Splošno sodišče na to trditev ni moglo odgovoriti zgolj z navedbo v točki 91 izpodbijane sodbe, da družba Mindo ni nikakor pojasnila, zakaj je družbo AOI opredelila kot „prejšnjega upnika“ ali zakaj družba AOI ni poskušala prijaviti svoje terjatve.
- 45 Poleg tega, čeprav je družba Mindo trdila, da bi družba AOI od nje vseskozi lahko izterjala svojo terjatev, Splošno sodišče ni upoštevalo trditve, ki je bila glede tega za družbo Mindo odločilna, in sicer da, kot je razvidno iz odgovora na vprašanja Splošnega sodišča z dne 20. januarja 2006, dogovor z upniki podjetju, ki je insolventno, omogoča prestrukturiranje dolga z vsemi upniki in s tem nadaljevanje opravljanja njegove dejavnosti.

- 46 Zato je treba ugotoviti, da Splošno sodišče v obrazložitvi izpodbijane sodbe ni jasno in nedvoumno navedlo razlogov, iz katerih je menilo, da družba Mindo ni pravno zadostno dokazala, da bi družba AOI lahko izterjala svojo terjatev, tako da bi med drugim Sodišče lahko opravilo sodni nadzor, in da zato s to obrazložitvijo ni izpolnjena obveznost, določena s sodno prakso, ki je navedena v točki 48 te sodbe.
- 47 Na tretjem mestu, Splošno sodišče je v točki 87 izpodbijane sodbe navedlo, da družba Mindo, tudi če bi družba AOI imela terjatev do nje, ni pravno zadostno dokazala, da je družba AOI „nameravala“ izterjati svojo terjatev.
- 48 Splošno sodišče je tako od družbe Mindo zahtevalo, da predloži dokaz o namenu družbe AOI, da izterja svojo terjatev. O obstoju take zahteve je mogoče sklepati tudi iz točke 91 izpodbijane sodbe, v kateri je Splošno sodišče menilo, da družba Mindo ni nikakor pojasnila, zakaj družba AOI ni niti poskušala prijaviti svoje terjatve v okviru dogovora z upniki niti temu postopku ni nasprotovala, čeprav bi ta terjatev lahko vplivala na odločitev preostalih upnikov glede strinjanja s predlogom dogovora z upniki.
- 49 Vendar je iz izpodbijane sodbe razvidno, da je družba AOI z dopisom z dne 30. marca 2011 na pisna vprašanja Splošnega sodišča odgovorila, da namerava vložiti regresni zahtevek proti družbi Mindo, da njen regresni zahtevek še ni zastaral in da čaka na vsebinsko odločitev o sporu. Zato je treba ugotoviti, da Splošno sodišče pri svoji presoji ni upoštevalo tega dokumenta.
- 50 Splošno sodišče je s tem obstoj pravnega interesa družbe Mindo vezalo na pogoj, da ta družba dokaže, da namerava tretja stranka proti njej vložiti regresni zahtevek. Zato je Splošno sodišče, ker je od družbe Mindo zahtevalo, naj svoj pravni interes izkaže z nemogočim dokazom, napačno uporabilo pravo.
- 51 Glede na navedeno je treba ugotoviti, da sklep Splošnega sodišča v točki 87 izpodbijane sodbe temelji na sklopu pokazateljev, povzetih v točkah 19, 21 in 22 te sodbe, na podlagi katerih je Splošno sodišče v točki 93 izpodbijane sodbe menilo, da „ni izključeno“, da je družba AOI prevzela plačilo dela globe, ki odpade na družbo Mindo, ali da se je odrekla temu, da bo od nje zahtevala vračilo tega dela globe.
- 52 Iz izpodbijane sodbe je razvidno tudi, da je Splošno sodišče družbo Mindo pozvalo, naj mu predloži vse upoštevne informacije in dokumente v zvezi z vsemi sporazumi, ki jih je sklenila z družbo AOI glede plačila globe s strani te družbe in možnosti zahtevanja vračila dela plačane globe. Glede tega je treba navesti, da je Splošno sodišče v točki 92 izpodbijane sodbe samo ugotovilo, da dokumenti, ki jih je predložila družba Mindo v odgovor na ta poziv, niso vsebovali nobenega jamstva ali nadomestila v njeno korist v zvezi z morebitno globo, ki bi ji jo naložila Komisija.
- 53 Izraz, uporabljen v točki 93 izpodbijane sodbe, kaže na neprepričljivost teh pokazateljev in na to, da je bila ugotovljena zgolj možnost. Vendar ugotovitev, da naslovnik odločbe Komisije, s katero mu je naložena globa, nima pravnega interesa, ne sme temeljiti zgolj na domnevah, zlasti ker Splošno sodišče ni dovolj upoštevalo več elementov, na katere se je sklicevala družba Mindo in s katerimi je poskušala drugače pojasniti okoliščine obravnavane zadeve ali dokazati, da bi družba AOI še vedno lahko vložila regresni zahtevek in izterjala vsaj del svoje terjatve.
- 54 Iz vsega navedenega izhaja, da ker je Splošno sodišče pomanjkljivo obrazložilo svojo presojo in ker je od družbe Mindo zahtevalo, naj dokaže nemogoče, ta družba utemeljeno trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je odločilo, da ni utemeljila obstoja pravnega interesa.
- 55 Zato je treba pritožbi ugoditi in izpodbijano sodbo razveljaviti, ne da bi bilo treba preučiti drugi pritožbeni razlog.

⁵⁶ V skladu s členom 61, prvi odstavek, Statuta Sodišča lahko to ob razveljavitvi odločitve Splošnega sodišča samo dokončno odloči o zadevi, če stanje postopka to dovoljuje, ali pa jo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču. V obravnavani zadevi stanje postopka ne dovoljuje, da bi Sodišče odločilo o zadevi.

⁵⁷ Zato je treba zadevo vrniti v razsojanje Splošnemu sodišču in pridržati odločitev o stroških.

Iz teh razlogov je Sodišče (sedmi senat) razsodilo:

- 1. Sodba Splošnega sodišča Evropske unije z dne 5. oktobra 2011 v zadevi Mindo proti Komisiji (T-19/06) se razveljavi.**
- 2. Zadeva se vrne v razsojanje Splošnemu sodišču Evropske unije.**
- 3. Odločitev o stroških se pridrži.**

Podpisi